Р Е Ш Е Н И Е
№ 46215

гр. София, 24.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 67 състав,** в публично заседание на 03.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2174** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 13, ал. 9 и чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на Д. Г. Х., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], подадена чрез КЕВР с вх. № Е-03-04-1 от 03.02.2026 г., против Решение № Ж-1101 от 04.12.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 13, ал. 8 от ЗЕ във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е прекратено административното производство, образувано по жалби и възражения на жалбоподателката и Г. Б. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, [населено място], поради „отпаднал правен интерес“.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност, необоснованост и постановяване на обжалвания административен акт при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон – отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Поддържа се, че административният орган неправилно е приел, че проблемите с водоснабдяването на имота ѝ са решени и че правният ѝ интерес е отпаднал. Твърди, че ВиК операторът неправомерно е прекъснал и променил исторически изграденото самостоятелно сградно водопроводно отклонение (СВО) за нейния имот, находящ се на [улица], като е присъединил към него съседната калканна сграда с административен адрес [улица]. Изтъква се, че предприетите от дружеството строително-монтажни работи в периода 29.07.2025 г. – 30.07.2025 г. по поставяне на две нови водомерни шахти на тротоара не разрешават техническия проблем, тъй като при ползване на вода в съседния имот дебитът и налягането в нейния имот рязко спадат до пълно спиране на водата, качеството на подаваната вода е силно влошено, а съществуващата конфигурация създава предпоставки за манипулиране на

водоподаването и начисляване на чуждо потребление. Оспорва се твърдението на оператора за отказан достъп за монтаж на измервателен уред (логер) за налягане. Отправя се искане за отмяна на оспореното решение и връщане на административната преписка на КЕВР със задължителни указания за цялостно изясняване на фактите и произнасяне по същество.
С Определение №12932/02.04.2026г, съдът е уважил искането за правна помощ на основание чл.23, ал.2 във връзка с чл.21, т.2 от ЗПП, като след надлежно уведомяване от Адвокатския съвет с Определение №23944/15.06.2026г на основание чл.26, ал.2 от ЗПП за процесуален представител на Д. Г. Х. е назначена адв. М. Ц. Х.. Назначеният служебен защитник е приел защитата и своевременно е извършила процесуално действие по защита правата на жалбоподателката, като е депозирала подробно писмено становище с вх.№39973/02.11.2026г, В същото служебен защитник на жалбоподателката излага доводи за необоснованост и материална незаконосъобразност на решението- чл.146, т.4 АПК вр. чл.27, ал.2, т.5 АПК и чл.13, ал.8 от ЗЕ, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и принципа за служебно изясняване на фактите- чл.146, т.3 АПК вр. чл.7, ал.1, чл.35 и чл.36 АПК и доводи за нарушение на материалния закон относно регулаторната компетентност на КЕВР и материалното качество „потребител“ – чл.146, т.4 АПК вр. чл.22 от ЗЕ и чл.9 от ЗРВКУ. Съдът приема, че депозираната молба и писмено становище по съществото на спора е постъпила в системата на ЕПЕП преди съдебното заседание, въпреки че не е докладвана своевременно в о.с.з. същата представлява редовно и своевременно извършено процесуално действие по защита правата на жалбоподателката и същото следва да бъде съобразено и обсъдено при постановяване на крайния съдебен акт по същество на спора.
В съдебно заседание, жалбоподателката се явява лично, поддържа жалбата, моли за отмяна на оспореното решение на КЕВР с доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материална незаконосъобразност на извода на КЕВР за отпаднал правен интерес. В представения от съда срок представя писмени бележки.
Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), чрез процесуалния си представител юрк. И. оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа изложеното в писмения отговор, че оспореният акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му законови правомощия, при пълно изясняване на релевантните факти и при правилно приложение на процесуалния и материалния закон. В дадения от съда срок представя писмени бележки.
Заинтересованата страна – „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, [населено място], в писмен отговор от 23.03.2026г оспорва жалбата. Посочва, че дружеството е извършило всички необходими технически мероприятия за обособяване на самостоятелни водомерни възли за двата имота, с което дългогодишният проблем е преодолян. Поддържа, че измерването на налягането с логер в двора на жалбоподателката не е осъществено единствено по причина на нейния изричен отказ да осигури достъп, документиран с протокол от 26.08.2025 г. Претендира оставяне в сила на оспореното решение.
Заинтересованата страна –Г. И. Б., редовно призован не се явява, не се представлява.
Административен съд – София-град, Трето отделение, 67-ми състав, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт по реда на чл. 168 във връзка с чл. 146 АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:
ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА
Жалбата е подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл. 13, ал. 9 ЗЕ и чл. 56, ал. 4 във връзка с чл. 145 АПК. Оспореното Решение № Ж-1101/04.12.2025г. е прието

на закрито заседание на КЕВР на 04.12.2025 г. и е съобщено на жалбоподателката на 16.01.2026г, видно от известие за доставяне /л.14/, като жалбата е подадена чрез КЕВР на 30.01.2026г, заведена пред административния орган на 03.02.2026 г. при спазване на законоустановения 14-дневен срок за обжалване. С оглед на това жалбата е процесуално допустима.

ПО ФАКТИЧЕСКАТА ОБСТАНОВКА

От приложената към делото административна преписка се установява, че административното производство пред КЕВР е образувано по жалби с вх. № Е-03-04-1 от 07.05.2025 г. /л.95-101/, подадена от Д. Х. и Г. Б., и от 25.07.2025 /л.53-54/г., подадена от Д. Х., както и по поредица от писмени възражения с вх. № Е-03-04-1 съответно от 30.05.2025 г., 23.06.2025 г., 14.07.2025 г. и 08.08.2025 г. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, [населено място].

Предмет на жалбите пред регулатора са оплаквания за неправомерни технически действия и бездействия на ВиК оператора относно водоснабдяването на имот с адрес: [населено място], [улица] (поземлен имот с идентификатор 04279.611.24 по кадастралната карта на [населено място]). Жалбоподателката е изложила, че по силата на договор за доброволна делба № 10/17.07.1959 г. имотът е разделен на две реално обособени части със самостоятелни жилищни сгради, разположени на калкан, със самостоятелни входове и отделни административни адреси – [улица] [улица]. Посочено е, че титуляр на партидата за № 13 е бил нейният баща Г. Л. С., починал на 01.01.2008 г., на когото тя е пряк законен наследник, за което свидетелства и удостоверение за наследници изх№984/09.03.26г. Изложено е, че при реконструкция на уличната мрежа през 2009 г. операторът е включил водоснабдяването на съседния имот № 13А към сградното водопроводно отклонение (СВО) на № 13, в резултат на което при всяко пускане на вода в съседния имот налягането и дебитът в сградата на жалбоподателката спадат до пълно прекъсване на водоподаването, а по нейния водомерен възел се начисляват големи водни количества за чуждо потребление.

С писмо изх. № Е-04-03-1/09.05.2025 г. /л.93-94/ КЕВР е указала на жалбоподателите да представят доказателства за представителна власт и прехвърляне на партидата на основание чл. 62 от Общите условия на оператора под страх от прекратяване на преписката. С възражение от 30.05.2025 г. /л.88-89/ Д. Х. е посочила, че спор за собствеността върху имота и партидата няма, но прехвърлянето е обективно възпрепятствано от изискването на оператора за предварително заплащане на неправомерно натрупаните суми за чуждо потребление.

Жалбата и възражението са изпратени за разглеждане от “ВиК” ЕООД Б.. С писмо вх№ Е-04-03-1/23.06.25г операторът е представил пред КЕВР своето становище по случая, в което посочва, че титуляр по партидата за имота е Г. С. и след извършване проверка в базата данни е констатирано, че до оператор няма подавани сигнали за неправомерно присъединяване към водопроводната мрежа в имота, служители на дружеството са правили многократни опити за проверка /съставени са протоколи от 17.07.2024г. и от 02.04.2025г./, но не им е осигуряван достъп, поради което не предоставят конкретен отговор и доказателства за метрологична годност на водомера.

На 23.06.2025г в КЕВР е постъпило ново възражение от Х. и Б., като се възразява срещу писмо на КЕВР, което са получили на 12.06.2025г, според подателите на възражението КЕВР не е разгледал случая по същество. Твърди се, че операторът е присъединил към водопроводното отклонение към техния имот съседните им, като присъединяването е извършено под асфалта на улицата, като третите лица живеят в отделно обособен имот с отделен административен адрес / [улица]/ и твърдят, че става въпрос за отделни имоти, които нямат общи поземлени и сградни части. Към възражението са приложени копия на документи.

Това възражение е изпратено до оператора с писмо изх.№Е-04-03-1/27.06.2025г, като е изискана допълнителна информация - схема на водоснабдяване на имотите на адреси [населено място],

[улица] №13, вх.А с нанесени граници на имотите, трасе на уличния водопровод и сградното водопроводно отклонение, местоположение на водомерната шахта водомерния възел за всеки от имотите.
На 03.07.2025 г. служители на „В и К“ ЕООД, [населено място] са извършили проверка на място, за което е съставен Констативен протокол № 1148/03.07.2025 г. в присъствието на жалбоподателката /л.71/. В протокола длъжностните лица изрично са удостоверили обективния факт, че „при пускане на вода от дворната чешма на адрес: [улица], водата в имота на [улица] почти напълно спира“. Установено е също, че за поземления имот е изпълнено едно общо СВО, като липсват данни за техническата необходимост от това споделено захранване.
На 14.07.2025г е постъпило ново възражение от Х., с молба за съдействие от КЕВР за възстановяване самостоятелното водопроводно отклонение за нейния имот. Това възражение е изпратено на “ВиК” оператора. В отговор с писмо изх.№Е-04-03-1/08.08.2025г ВиК оператор е представил следната информация: на потребителите на адрес [улица] не е връчено предписание във връзка с констативния протокол предвид намерението на дружеството да монтира нова ВШ пред имота.
В периода 29.07.2025 г. – 30.07.2025 г. ВиК операторът е предприел строително-монтажни дейности, при които на тротоара пред имотите до регулационната линия са монтирани две нови водомерни шахти (ВШ) с индивидуални водомерни възли, положени са две отделни полиетиленови тръби РЕ DN32 от спирателен кран СК DN63 до двете нови шахти и са монтирани нови тротоарни спирателни кранове и водомери, за което е съставен монтажен протокол от 30.07.2025 г.
По изискване на КЕВР за представяне на едноседмичен логерен запис за налягането и консумацията в точката на присъединяване, ВиК операторът е представил с писма от 18.08.2025 г. и 02.09.2025 г. единствено протокол от измерване на консумацията чрез уред, монтиран на 04.08.2025 г. от външен изпълнител. Измерване на налягането не е проведено, като операторът е заявил, че в новата тротоарна шахта няма техническа възможност за монтаж на логер за налягане, а за монтаж в старата дворна шахта жалбоподателката е отказала достъп, за което е представен едностранен протокол от 26.08.2025 г. /л.30/
Въз основа на така представените от оператора писмени отчети, с оспореното Решение № Ж-1101 от 04.12.2025 г. КЕВР е приела, че с изграждането на двете шахти на тротоара и подмяната на тръбите исканията на жалбоподателката са изцяло удовлетворени, поради което правният ѝ интерес е отпаднал, и на основание чл. 13, ал. 8 ЗЕ във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 5 АПК е прекратила административното производство.
Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:
Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, взето е на закрито заседание на КЕВР в състав "Водоснабдяване и канализация" при наличие на изискуемия кворум и мнозинство. В случая решението е взето на заседание на Комисията в състав "Водоснабдяване и канализация" в присъствие на двама членове на комисията и решението е взето с 2 гласа "за" от присъствалите двама. Т. е. заседанието е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ кворум (двама от трима членове), а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ мнозинство, подписано е от членовете, участвали в закритото заседание, издадено е в предвидената писмена форма по чл. 59 от АПК. С оглед на това оспореното решение е издадено

от компетентен орган в предвидената от закона форма. С посоченото решение, както бе посочено по-горе на основание чл.13, ал.8 от Закона за енергетиката във връзка с чл.27, ал.2, т.5 от АПК комисията е прекратила административното производство, образувано по жалбите на Д. Х. и Г. Б. и последващите възражения поради отпаднал правен интерес с мотив, че след като в периода 29.07.2025г-30.07.2025г ВиК операторът е извършил частични СМР по монтиране на нова водомерна шахта с водомерен възел на тротоара пред имота на [улица], изискванията на жалбоподателката са удовлетворени и правният й интерес от произнасяне на регулатора е погасен.

На първо място следва да се отбележи, че легалната дефиниция на понятието „потребител на ВиК услуги“, установена в § 1, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ) и чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, определя като потребители собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на ползване или които фактически ползват водоснабдявания имот. Качеството на потребител е материалноправно състояние, което произтича пряко от вещните права върху имота и реалното получаване на услугата от обществен интерес.

По делото е безспорно установено, че Д. Г. Х. е пряк законен низходящ (дъщеря) и универсален правоприемник по смисъла на Закона за наследството на починалия на 01.01.2008 г. титуляр по партидата Г. Л. С.. По силата на универсалното правоприемство тя е съсобственик и реален обитател на водоснабдения жилищен имот на [улица], [населено място]. Нормата на чл. 62 от Общите условия на ВиК оператора, предвиждаща 60-дневен срок за подаване на заявление за актуализиране на партидата след смъртта на титуляря, има чисто отчетно-легитимиращо значение за вътрешната отчетност на търговеца и за противопоставимостта на сметките. Тази подзаконова и договорна клауза не може да дерогира императивните законови норми от по-висок ранг (§ 1, ал. 1, т. 2 от ДР на ЗРВКУ и чл. 22 ЗЕ), нито да лиши реалния ползвател и съсобственик от конституционно и нормативно гарантирания му достъп до жизненоважна комунална услуга и правото му да сезира специализирания държавен регулатор при констатирани нарушения в качеството на услугата, непрекъснатостта на водоподаването и измерването на водата. Този извод изцяло съответства на трайната практика на Върховния административен съд (в т. ч. Решение № 3348 от 29.03.2023 г. по адм. д. № 407/2023 г. на ВАС, III отд., и Решение № 7164 от 14.06.2021 г. по адм. д. № 548/2021 г. на ВАС, III отд., потвърждаващо Решение № 5755 от 22.10.2020 г. по адм. д. № 11348/2019 г. на АССГ), според която регулаторната защита по чл. 22 ЗЕ принадлежи на действителния потребител и платец на услугата и не може да бъде прегражда с формални възражения за забавена партидна пререгистрация. Следователно Д. Х. безспорно е надлежен потребител и притежава пълна материална и процесуална легитимация в административното производство.

Съгласно чл. 27, ал. 2, т. 5 АПК административният орган следи за наличието на правен интерес като процесуална предпоставка за допустимостта на искането. Отпадането на правния интерес като основание за прекратяване на производството настъпва единствено в случаите, когато търсената със сезирането правна защита е обективно, цялостно и безспорно реализирана, вследствие на което евентуален последващ акт на административния орган би бил напълно лишен от правен предмет и практически смисъл.

В разглеждания казус изводът на КЕВР за отпадане на правния интерес е постановен при нарушение на основни принципи на административния процес – принципа на истинност по чл. 7 АПК и задължението за служебно и цялостно изясняване на фактите и обстоятелствата от

значение за случая по чл. 35 АПК, което обуславя фактическа необоснованост на оспорения акт.
Административният орган е прекратил преписката, основавайки се единствено на формалните писмени уверения на контролираното лице – „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, [населено място], че са монтирани две нови водомерни шахти на тротоара и са положени нови тръби. От доказателствата по преписката обаче е видно, че същността на потребителския спор не се свежда само до физическото местоположение на водомерните възли, а обхваща комплекс от въпроси относно:

- незаконосъобразното свързване на две отделни сгради на калкан в два самостоятелни имота към едно общо водопроводно отклонение в отклонение от нормите на чл. 7, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г.;
- наличието на непрекъснато и качествено водоподаване с изискуемия нормативен свободен напор и налягане;
- отстраняването на хидравличното влияние между двата имота, при което пускането на чешма в съседния имот № 13А води до спиране на водата в имота на жалбоподателката № 13 – факт, официално констатиран в Констативен протокол № 1148 от 03.07.2025 г.;
- неправомерното отчитане и начисляване на чуждо водно потребление по партидата за № 13 и влошеното качество на питейната вода.

Извършването на частични строително-монтажни дейности от ВиК оператора само по себе си не доказва, че констатираният тежък функционален дефект във водоподаването е окончателно и трайно отстранен. Жалбоподателката категорично и мотивирано поддържа пред органа и пред съда, че хидравличният спад в налягането и спирането на водата продължават и след монтажа на тротоарните шахти.
В противоречие със своите контролни правомощия по чл. 22, ал. 1, т. 1 и чл. 22, ал. 5 ЗЕ, КЕВР не е извършила обективна проверка чрез замерване на работното налягане на водата в имота при едновременна консумация в съседния обект. Нормативното изискване за качеството на услугата по показател „налягане“ съгласно чл. 9, ал. 2, т. 6 ЗРВКУ и чл. 22 от Наредба № 2 от 22.03.2005 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации изисква минимален свободен напор от не по-малко от 0,10–0,14 MPa (10–14 метра воден стълб) в зависимост от етажността. За установяване на този показател е било задължително провеждането на непрекъснато логерно измерване за период от минимум 7 денонощия, каквото самата КЕВР първоначално е изискала с писмо от 22.07.2025 г., но впоследствие необосновано е пренебрегнала липсата му.
Съдът намира за недоказано и необосновано възприетото от органа твърдение на ВиК оператора, че измерването на налягането не е проведено поради „отказан достъп“ от страна на жалбоподателката. В съответствие с установената съдебна практика на Върховния административен съд (в т. ч. Решение № 8284 от 03.08.2023 г. по адм. д. № 1058/2023 г. на ВАС, III отд.), твърдението за отказан достъп от потребител не може да се основава на едностранни твърдения или телефонни бележки на оператора, а подлежи на стриктно доказване чрез двустранно съставен протокол по реда на чл. 35, ал. 5 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г., подписан от двама независими свидетели с отразени три имена и адреси, при предварително надлежно писмено уведомяване на лицето за датата и часа на проверката. По делото липсват каквито и да е доказателства за редовно призоваване или връчване на писмено съобщение до жалбоподателката за осигуряване на достъп на конкретна дата, поради което едностранно съставеният от дружеството протокол от 26.08.2025 г. няма обвързваща доказателствена сила.
Като е възприела безкритично доводите на ВиК дружеството и е прекратила административното производство без да изследва реалните технически параметри на водоснабдяването, без да измери

налягането и без да се произнесе по основателността на възраженията за отчитане на чужди водни количества, КЕВР е допуснала съществено нарушение на административнопроизводствените правила (чл. 146, т. 3 АПК) и е приложила неправилно материалния закон (чл. 146, т. 4 АПК). Правният интерес на жалбоподателката от регулаторен контрол и защита не е отпаднал, а е напълно актуален и наличен.

Предвид естеството на оспорения акт – решение за прекратяване на производството на фаза допустимост, без произнасяне по съществото на спора – съдът не може да реши материалноправния спор самостоятелно. Оспореното Решение № Ж-1101 от 04.12.2025 г. на КЕВР следва да бъде отменено изцяло, а административната преписка да бъде върната на Комисията за енергийно и водно регулиране на основание чл. 173, ал. 2 АПК за продължаване на административното производство и постановяване на мотивирано решение по същество на подадените жалби и възражения.

При новото разглеждане административният орган следва стриктно да изпълни задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение, като: Признае и зачете материалната и процесуална легитимация на Д. Г. Х. като потребител на ВиК услуги за имота на [улица] качеството ѝ на пряк законен наследник и съсобственик на водоснабдения обект; Извърши пълна и обективна проверка на място със съдействието на независими специалисти или съвместно с контролните органи на КЕВР, включително чрез монтиране на сертифициран логер за непрекъснато измерване на наляганeто и дебита на подаваната вода за период не по-кратък от 7 (седем) денонощия; Установи по безспорен начин дали след положените от оператора тръби е налице самостоятелно водопроводно захранване и дали е преустановено взаимното хидравлично влияние и спадът на наляганeто при едновременно ползване на вода в имота на [улица]; Провери правилността на отчитането и формирането на сметките по партидата и се произнесе с мотивиран акт дали са налице предпоставките за даване на задължителни указания на оператора по реда на чл. 22, ал. 5 ЗЕ за привеждане на водоснабдяването, наляганeто и измервателния възел в пълно съответствие със законовите стандарти за достъпност и качество.

По делото на жалбоподателката е допусната правна помощ по реда на чл.23, ал.2 във връзка с чл.21, т.2 ЗПП и на основание чл.26, ал.2 ЗПП за неин процесуален представител /служебен защитник/ е назначена адв.М. Ц. Х. /САК/ . Назначеният адвокат е осъществила своевременно и редовно правна защита на жалбоподателката, като е проучила делото и е изготвила и депозирала подробно писмено становище с вх№39973 на 02.11.2026г чрез системата на ЕПЕП по съществото на спора. В съответствие с установената съдебна практика процесуалното представителство не се свежда единствено до участие в съдебно заседание, а обхваща и реално извършените процесуални действия по защита на правата и законните интереси на доверителя, включително изготвянето на писмени становища и защити. Съгласно чл.37, ал.1, чл.38, ал.1-3 и чл.39 от ЗПП във връзка с чл.3, ал.1, т.2, чл.5, чл.7 и чл.25 от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за предоставената правна помощ се определя с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ въз основа на заверен от съответния Адвокатски съвет писмен отчет на адвокатката по чл.38 от ЗПП и се изплаща от бюджета на НБПП по банков път. За целите на надлежното отчитане по чл.38 ЗПП съдът констатира и удостоверява, че адв. М. Ц. Х. е осъществила реално и своевременно процесуално представителство и правна защита на жалбоподателката по настоящото административно дело чрез изготвяне и представяне на писмено становище/защита, което следва да бъде съобразено при одобряването на отчета и определянето на възнаграждението ѝ по реда на ЗПП и НЗПП в предвидения размер от 200лв до 450лв, или друг конкретно определен съобразно правната и фактическа сложност размер. Доколкото

жалбоподателката е освободена от разноски на основание чл.23, ал.2 ЗПП, възнаграждението остава за сметка на бюджета на НБПП.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд – София-град, Трето отделение 67-ми, състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № Ж-1101 от 04.12.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс е прекратено административното производство, образувано по жалби с вх. № Е-03-04-1 от 07.05.2025 г. от Д. Х. и Г. Б. и от 25.07.2025 г. от Д. Х., и възражения с вх. № Е-03-04-1 от 30.05.2025 г., от 23.06.2025 г., от 14.07.2025 г. и от 08.08.2025 г. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, [населено място], поради отпаднал правен интерес.

ИЗПРАЩА административната преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за продължаване на административното производство и произнасяне по същество по жалбите и възраженията на Д. Г. Х. срещу „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, [населено място], при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 174 АПК срок от **1 (един) месец** от получаване на преписката за постановяване на административния акт от Комисията за енергийно и водно регулиране.

УДОСТОВЕРЯВА и КОНСТАТИРА за целите на отчитането и изплащането на възнаграждението по реда на чл.37, чл.38 и чл.39 от Закона за правната помощ, че назначеният на основание чл.26, ал.2 ЗПП служебен процесуален представител – адвокат М. Ц. Х. от САК е осъществила своевременно и надлежно процесуално представителство и правна защита на жалбоподателката Д. Г. Х. по адм.д.№2174/2026г по описа на АССГ чрез изготвяне и подаване на писмено становище/защита по съществото на спора.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: